

[Poul Møller.]

klart kriterium og ikke det, som jeg indrømmer, noget vanskelige og lidt vilkårlige kriterium, vi har i dag, men som dog er udfyldt ganske godt af bestående skattepraksis. Vi kunne have fået sådanne spekulationsregler, men man ville ikke nøjes med spekulationsregler, man ville have en egentlig kapitalvindingsskat, og den skulle jages igennem.

Man siger nu, at kun meget, meget få vil blive ramt af disse regler, men kunne man så ikke tænke sig at give sig bedre tid til forslaget og foretage denne undersøgelse af dets virkninger? Hvordan kan man egentlig konstatere det, før man har undersøgt det? Hvordan kan man slå ud og sige, at det kun er meget få, der rammes, når man ikke vil tillade denne undersøgelse, der skal vise, om det er få eller mange, der bliver ramt? Jeg forstår ikke, hvorfor denne ganske relevante undersøgelse ikke kan foretages. Hvorfor vedtage noget i det hele taget, som man ikke kender virkningen af? Og kan tinget virkelig forlade sig på den højtærede finansministers skøn efter det, vi oplevede og har oplevet fra første til anden behandling? Bør man ikke blive klog af skade og sørge for at have fast hånd i tingene og foretage de undersøgelser, der er nødvendige? Den højtærede formand i dette høje ting har meddelt os, at identiteten ved dette forslag er respekteret, og så er den naturligvis respekteret, fordi det er formandens og alene formandens afgørelse.

Jeg vil gerne sige, at i almindelighed udlægger man jo disse ændringer som stærke lempelser, men forslaget indeholder dog også skærpelser på flere områder. Forslaget betyder en skærpelse for de mennesker, der i de seneste år har erhvervet sig fast ejendom. Det virker skærpende over for de yngre aldersklasser, som på grund af huslejereguleringen i de indre byområder er blevet mast ud til at købe parceller og rækkehuse i byernes periferiområder. Forslaget betyder også en skærpelse for de mennesker, der gennem de seneste år har ofret tusinder af kroner på at bygge hus og på at forbedre deres hus. Det er også en skærpelse, for så vidt angår fremtiden; det er givet, at dette forslag med de forbedringsbestemmelser, det indeholder, er en skærpelse for alle i forhold til det oprindelige

forslag, når man ser en årrække frem i tiden.

Man kan dernæst spørge, om det er et godt lovforslag, vi behandler. For det første skal en lov efter de krav, der må stilles til den, være koncist og klart affattet, så alle, den vedrører, kan finde ud af den. Det er denne lov ikke. Dette lovforslag er ikke, hvis det vedtages, således som det nu er foreslået, klart affattet. Hvorfor skal anskaffelsessum og afståelsessum opgøres efter forskellige principper? Hvem vil i det lange løb fastholde en sådan sondring mellem anskaffelsessummens og afståelsessummens opgørelsesmåde? Hvordan vil man bevise årgamle handlers faktiske indgåelsestidspunkt, da man ikke har knyttet det til det objektive skøde, tinglysningstidspunktet, til dagbogstidspunktet, men har knyttet det til, hvornår et tilbud om ejendoms-handel blev accepteret? Da det får en afgørende indflydelse, om en handel er indgået før eller efter denne eller hin dato — og der er jo bunkevis af datoer i lovforslaget — vil det blive en lang række bevisproblemer og en lang række retssager, man på den måde vil belejre retsmaskineriet med vedrørende tidspunktet for handelens indgåelse.

Det forekommer mig også, at lovforslaget er inkonsekvent ved behandlingen af prioritetsforhold. Den kontante køber får ved dette forslag en ringere behandling end andre, den ringere behandling, at han altid vil få en lavere nominal købesum at gå ud fra, oven på hvilken de 40 pct. i fremtiden skal lægges, og denne ringere stilling vil medføre, at man vil kunne fristes til at gå en papiromvej, før købet endeligt afsluttes, over omprioritering. En handel vil også derigennem blive bekostelig og give anledning til megen overflødig papiradministration, ikke blot i forhold til staten, men også i forhold til kreditinstitutterne og tinglysningsvæsenet.

Det forekommer mig også at være et uklart forslag, som ikke tager hensyn til, om en ejendom købes i en periode med lave obligationskurser og derigennem en høj effektiv rente, eller den købes på et tidspunkt med høje obligationskurser og en lav effektiv forrentning. Enhver, som har med ejendomsadministration og -handel at gøre, ved, at en meget stor del af den gevinst,